

Білик Н.В., студент II курсу ОС Магістр, спеціальність “Ветеринарна медицина”
Науковий керівник – Супрович Т.М, доктор с.-г. наук, професор
Подільський ДАТУ, м.Кам’янець-Подільський, Україна

МІКРОБІОЦЕНОЗИ ПРИ КОЛІБАКТЕРІОЗІ ПОРОСЯТ В ГОСПОДАРСТВАХ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Хвороби травного тракту новонароджених поросят складають одну з найскладніших проблем для сучасної ветеринарної медицини. У нозологічній структурі аліментарних інфекцій колібактеріоз займає одне з провідних місць. Варіантна поліфакторність цього захворювання робить його важко контролюємим, в результаті тваринництво зазнає колосальних збитків від захворювання і загибелі тварин в пре – і постнатальному періоді розвитку. На думку багатьох дослідників (В.І. Левченко, В.П. Заярнюк, І.В. Папченко), залежно від ряду умов ешерихіоз може проявлятися в септичній, кишковій і ентеротоксигенній формах. Його виникнення і клінічний прояв зазвичай пов’язане із станом колострального імунітету у новонароджених, мікробним тиском варіантів ешерихій, а також від багатьох неспецифічних чинників зовнішнього середовища. При колібактеріозі кишкова паличка завжди є домінуючим збудником, але не єдиним. Як правило, факторні інфекції ускладнюються умовно-патогенною мікрофлорою як самої тварини, так і оточуючого середовища.

Метою досліджень було вивчити біологічні властивості епізоотичних штамів ешерихій при колібактеріозі поросят та мікробний пейзаж захворювання.

Дослідження проведено на базі Хмельницької регіональної лабораторії ветеринарної медицини. Матеріалом для бактеріологічного дослідження служили 2 плоди та паренхіматозні органи 3-х трупів поросят віком 5-10 діб (головний мозок, легені, серце, печінка, нирка, селезінка, стінка шлунку, стінка тонкого, товстого кишечника, трубочаста кістка). Дослідження проводилися відповідно до методичних рекомендацій щодо виділення та ідентифікації умовно-патогенних ентеробактерій і сальмонел при гострих кишкових захворюваннях молодняку сільськогосподарських тварин.

При мікроскопії мазків-відбитків з проб, взятих від загиблих тварин, а також мазків з виділених культур спостерігали грамнегативні бактерії у вигляді дрібних коротких з закругленими кінцями паличок, розташованих поодинокі або попарно. З головного мозку, внутрішніх органів плодів були виділені тільки культури, що ферментують лактозу і утворюють на середовищі Ендо фуксиново-червоні колонії з металевим блиском 0,3-0,5 см в діаметрі з рівними краями. З усього патологічного матеріалу було виділено 12 культур, які ферментують лактозу. Культур, що не розщепляли або слабо ферментували лактозу було виділено в 2 рази менше (5 культур).

Ріст ентеробактерій в м’ясо-пептонному бульйоні характеризувався одноманітністю: після 24 годин інкубації він проявлявся у вигляді рівномірного помутніння середовища, а на другу і третю добу інкубації поверхня бульйону покривалася плівкою, з утворенням пристінкового кільця.

З деяких органів, зокрема з легень, печінки, стінки шлунку, стінки кишечника на МПА і кров’яному МПА виділені дрібні колонії, що відрізняються від

основної маси – круглі напівпрозорі плоскі з піднятим центром і краями. На кров'яному МПА спостерігався β-гемоліз. На середовищі Ендо мікроорганізми з цих колоній не росли. Всього було виділено 3 культури цих бактерій, які за Грамом фарбувалися позитивно і за культурально-морфологічними властивостями були віднесені нами до роду *Streptococcus*.

При посіві па МПА і кров'яний МПА окремих проб було виявлено зростання колоній, що володіли властивістю “роїння”. При вивченні морфолого-культуральних і біохімічних властивостей цих бактерій, вони були віднесені до роду *Proteus*.

Серологічна ідентифікація епізоотичних штамів ешерихій була проведена з аглютинуючими О-колі сироватками на склі. З 12 культур ешерихій чотири штами належало до серологічного варіанту O149 (33,3 % від усіх культур ешерихій), по два штами ідентифікувалося як O138 та O8 (16,6 %) та один штам O139 (8,3 %). Не вдалося ідентифікувати 3 епізоотичні штами кишкової палички (25 %).

Біологічна проба, яка була проведена на білих мишах встановила вірулентність отриманих культур ешерихій: було заражені дві тварини, які загинули на другу добу. Це свідчить про те, що спостережувана патологія супроводжувалася генералізованим процесом, викликаним високо вірулентною *E. coli*.

УДК636.09:616.127

Бойцун О. В., студент IV курсу, напрям підготовки “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник: Приходько О. Г., завідуючий ветеринарним відділенням та викладач ветеринарних дисциплін НК ДДАЕУ.

Новомосковський коледж Дніпропетровського державного аграрно-економічного університету, м. Новомосковськ, Дніпропетровська обл., Україна

ДИЛАТАЦІЙНА КАРДІОМІОПАТІЯ

Мета: надбання статистичних даних з цього захворювання у собак.

Дослідження проводилось з 15.01.17 по 20.02.17. Всього досліджено 50 собак. Виявлено хворих ДКМП, 7 голів. Що складає 14 %.

Дилатаційна кардіоміопатія – характеризується розширенням порожнини лівого або обох шлуночків і порушенням скорочувальної функції серця.

Етіологія: Причини виникнення первинної ДКМП до кінця не вивчені, в розвитку процесу відіграє роль дефіцит таурину і L-карнітину. Доведено генетична зумовленість патології у боксерів і деяких інших порід. Захворювання розвивається в результаті різних станів, що вражають міокард: міокардит, порушення коронарного кровообігу, патології клапанного апарату, важкі порушення обміну речовин, інфекційні захворювання, системні запальні процеси, отруєння, передозування і побічні дії токсичних препаратів.

Патогенез: Супроводжується розширенням камер серця і зниженням насосної функції міокарда. Розширення серця призводить до діастолічних і систолічних розладів шлуночків і обумовлює розвиток застійної серцевої недостатності в малому, а потім і у великому колі кровообігу.